

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **SPR a.s.**, se sídlem Arkalycká 877/1, Praha 4, zast. Mgr. Ing. Jaroslavou Sodomkovou, advokátkou se sídlem Jindřišská 20, Praha 1, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava, proti rozhodnutí předsedkyně žalovaného ze dne 15. 11. 2011, č. j. 14819-29/2011-ERÚ, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 3. 2012, č. j. 62 A 4/2012 - 52,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí předsedkyně žalovaného ze dne 15. 11. 2011, č. j. 14819-29/2011-ERÚ.

Společně s kasační stížností podal stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a správní žaloby. Svůj návrh odůvodnil tím, že by právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyšel z následujících úvah.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.*

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

Aby mohl být stěžovatel se svým návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, očekává se od něj dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí (jehož systace by bylo přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosaženo) vznikne nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Vyličení podstatných skutečností musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozhodnutím krajského soudu obává, by pro něj znamenal výše vymezenou újmu. Tyto skutečnosti potom musí být vyličený takovým způsobem, aby z nich byl Nejvyšší správní soud schopen jednoznačně tvrzenou újmu dovodit a schopen posoudit, zda takto tvrzená újma vyhovuje vymezení v § 73 odst. 2 s. ř. s. Paušalizované tvrzení, které jen cituje text zákona a nijak se nevztahuje k situaci stěžovatele, nelze považovat za náležité unesení tohoto břemena tvrzení. Nejvyšší správní soud zde připomíná, že není oprávněn ani povinen v daném ohledu nahrazovat činnost stěžovatele a vznik újmy na straně stěžovatele jakkoli dovozovat či dohledávat např. ze soudního nebo správního spisu.

Kromě toho stěžovatele tíží též důkazní břemeno ke svým tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že v daném případě stěžovatel neunesl břemeno tvrzení. Jeho návrh na přiznání odkladného účinku totiž neobsahuje žádné konkrétní a individualizované tvrzení o újmě, kterou pro sebe spatřuje v účincích napadeného rozhodnutí krajského soudu. Nevyplývá z něj, v čem pro sebe stěžovatel spatřuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Stěžovatel, ačkoli svůj návrh datoval dnem 22. 3. 2012, pouze parafrázoval znění ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. účinné do 31. 12. 2011, které vykazuje jisté odlišnosti od nyní účinného znění tohoto ustanovení citovaného výše. Podstatné ovšem je, že návrh na přiznání odkladného účinku zdejšímu soudu neposkytl náležitý podklad, na jehož základě by bylo možno posoudit, zda jsou naplněny podmínky stanovené v s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Za takové situace nezbylo zdejšímu soudu než stěžovatelův návrh zamítnout.

Za bezpředmětný Nejvyšší správní soud považuje návrh, aby ze strany zdejšího soudu byl odkladný účinek přiznán správní žalobě ke krajskému soudu. V první řadě je nutno konstatovat, že Nejvyšší správní soud není příslušný k rozhodování o návrzích na přiznání odkladného účinku žalobám ke krajským soudům. K tomu je příslušný ten krajský soud, který rozhoduje o žalobě, které má být dle návrhu odkladný účinek přiznán. Dále není možné přehlédnout dikci ust. § 73 odst. 3 s. ř. s., dle kterého *přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí*. Přiznávat odkladný účinek žalobě, když řízení o ní bylo již pravomocně

skončeno, postrádá smyslu, jelikož takto přiznaný odkladný účinek by nebyl schopen vyvolat žádný efekt.

Ze všech těchto důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu